

PRVA POSLANICA APOSTOLA PAVLA KORINĆANIMA

Apostol Pavao napisao je ovu poslanicu vjerovatno u kasno proljeće 55. god. n. e., na samome kraju svog trogodišnjeg izbivanja u Efezu. Korint je bio mjesto u procvatu; bio je glavno trgovачko i političko središte Grčke. Imao je dvije luke: Kenreju i Lehajon. Njegov narod je, poput Atinjana, bio naklonjen filozofiji i stjecanju mudrosti. No, Korint je, također, bio i središte paganske religije i ogrezao u seksualnoj raspusnosti. Hiljade prostitutki služilo je u Afroditinom hramu, u hramu božice ljubavi. Nije ni čudo što je ozračje u Korintu imalo štetan utjecaj na tamošnju zajednicu vjernika.

Svrha pisanja ove poslanice očituje se u Pavlovom nastojanju da pruži neophodna uputstva zajednicu vjernika u Korintu, da ispravi neke negativnosti koje su se uvriježile u tamošnjoj zajednici poput po-djela, nemoralna, parničenja na paganskim sudovima, skrnavljenja Gospodnje večere, da ispravi neka iskrivljena učenja u vezi s uskrsnućem i slično.

Sve u svemu, tekst poslanice tu je da uputi i nadahne korintsku zajednicu u vezi s pitanjima kršćanskog ophođenja u zajednici, podjelama koje se ondje javljaju, kao i u vezi s nezrelosti, nestamenosti, zavisti, spolnom nemoralnosti, bračnim poteškoćama, zloupotrebama duhovnih darova koji se dijele u zajednici i sličnim poteškoćama s kojima se susreće zajednica vjernika ne samo u ono vrijeme nego i danas. Pa ipak, unatoč toj usredsređenosti na poteškoće, ova poslanica sadrži i neka najpoznatija i najljepša poglavila u cijeloj Bibliji, to jest poglavje 13 (o ljubavi) i 15 (o uskrsnuću).

Poziv na jedinstvo

1 Pavao, pozvan voljom Božijom za apostola Isusa Pomazanika, i naš brat [u vjeri] Sosten, (2) zajednici Božijoj u Korintu, onima koji su posvećeni pripadanjem Pomazaniku Isusu, pozvani-ma da budu sveti, sa svima koji na svakome mjestu zazivaju ime našega Gospodina Isusa Pomazanika, njihova i našega:

(3) milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Pomazanika.

(4) Ja uvijek zahvaljujem Bogu za vas zbog milosti Božije koja vam je data kroz Pomazanika Isusa, (5) što ste svime obogaćeni u njemu, govorom i znanjem svakovrsnim, (6) baš kao što je svjedočanstvo o Pomazaniku tvrdo u vama, (7) tako da vam ne nedostaje nikakva dara dok željno iščekujete objavljenje našega Gospodina Isusa Pomazanika, (8) koji će vas i učvrstiti do kraja, da biste bili nedužni u dan našega Gospodina Isusa Pomazanika. (9) Vjeran je Bog, po kome ste pozvani u zajedništvo sa Sinom njegovim Isusom Pomazanikom, Gospodinom našim.

(10) Sad vas opominjem, braćo i sestre, imenom našega Gospodina Isusa Pomazanika da svi budete složni i da nema raskola među vama, već da budete potpuno ujedinjeni u istom umu i u istom sudu. (11) Jer mene su Klojini ljudi obavijestili o

vama, braćo moja i sestre, da među vama ima pre-pirki. (12) A evo šta mislim: svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", ili: "Ja sam Apolonov", ili: "Ja sam Kefin¹", ili: "Ja sam Pomazanikov." (13) Je li Pomazanik razdijeljen? Je li Pavao za vas razapet? Ili ste vi u Pavlovo ime umočeni? (14) Zahvaljujem Bogu što nisam nikog od vas umočio osim Krispa i Gaja, (15) da niko ne bi rekao da ste umočeni u moje ime. (16) A jesam umočio i ukućane Stefanine; povrh toga, ne znam jesam li ikoga više umočio. (17) Jer Pomazanik me nije poslao da umačem, već da propovijedam Radosnu vijest, ne rječitom mudrošću, da križ Pomazanikov ne postane isprazan.

Isus Pomazanik – Božija moć i mudrost

(18) Jer vijest o tom križu ludost je onima koji propadaju, a nama koji se spašavamo on je moć Božija. (19) Ta stoji zapisano:

"Ja ču uništiti mudrost mudrih
i osujetit ču razbor razboritih."

(20) Gdje je mudrac? Gdje je pismoznanac? Gdje je raspravljač ovoga doba? Zar Bog nije pretvorio mudrost svijeta u ludost? (21) Jer kad u mudrosti Božijoj svijet kroz svoju mudrost nije spoznao Boga, Bog odluči da kroz ludost propovijedanja

¹ Kefa je aramejski oblik imena Petar.

spasi one koji vjeruju. (22) Jer uistinu Jevreji ištu čudesne znakove, a Grci traže mudrost, (23) a mi propovijedamo Pomazanika razapetog, kamen spoticanja Jevrejima, a ludost ostalim narodima, (24) ali onima koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Pomazanika, silu Božiju i mudrost Božiju. (25) Jer ludost Božija mudrija je od ljudi i slabost Božija jača je od ljudi.

(26) Ta razmišljajte o svom pozivu, braćo i sestre: [među vama] nije bilo mnogo mudrih po ljudskim mjerilima, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih; (27) a Bog izabra ono što svijet smatra ludošću da posrami mudre, i Bog izabra ono što svijet smatra slabosću da posrami jake, (28) i ono što je nisko u svijetu i prezreno Bog izabra, ono što nije, da poništi ono što jeste, (29) da se nijedan čovjek ne bi hvastao pred Bogom. (30) A kroz njegovo djelovanje vi pripadate Pomazaniku Isusu, koji nam postade mudrost od Boga, i pravednost i posvećenje i otkupljenje, (31) da bude baš kao što stoji zapisano: "Onaj koji se hvali neka se hvali u Gospodu."

Propovijedanje Pomazanika razapetoga

2 I kad vam dodoh, braćo i sestre, ne dodoh s nadmoćnim govorom ni mudrošću, navješćujući vam svjedočanstvo Božije². (2) Jer riješih da ne znam ništa među vama osim Isusa Pomazanika, i to razapetoga. (3) Bijah s vama u slabosti i strahu i silnom drhatu, (4) i moja poruka i moje propovijedanje ne bijahu u uvjerljivim riječima mudrosti, već u pokazivanju Duha i snage [Božije], (5) da se vaša vjera ne bi oslanjala na ljudsku mudrost, nego na moć Božiju.

(6) Pa ipak, mi govorimo mudrost među onima koji su zreli; ali, ne mudrost ovoga doba ni vladara ovoga doba, koji nestaju, (7) nego govorimo Božiju mudrost, dosada tajnu i skrivenu, koju je Bog predodredio u našu slavu prije nego što je vrijeme nastalo; (8) mudrost koju nijedan od vladara ovog doba nije razumio, jer da su je razumjeli, ne bi razapeli Gospodina slavnog; (9) ali kako stoji zapisano:

"Ono što oko vidjelo nije i uho čulo nije,
i ono što u ljudsko srce ušlo nije,
sve je to Bog pripremio za one koji ga vole."

(10) Ta nama je to Bog objavio po Duhu, jer Duh ispituje sve, čak i dubine Božije. (11) Jer ko od ljudi

zna čovječije misli osim duha čovječijega koji je u njemu? Baš tako misli Božije нико ne zna osim Duha Božijega. (12) Mi nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji je od Boga, da bismo razumjeli darove kojima nas je Bog obdario, (13) o čemu mi i govorimo, ne riječima kakvima podučava ljudska mudrost, nego onakvima kakvima podučava Duh, tumačeći duhovno ljudima duhovnim. (14) A neduhovan čovjek ne prihvata ono što dolazi od Duha Božijega, jer je to za nj ludost; i on to ne može shvatiti, jer se duhovno to prosuđuje. (15) A onaj koji je duhovan prosuđuje sve, a njega opet нико ne prosuđuje. (16) Jer "Ko je upoznao um Gospodov da njega poučava?" A mi imamo um Pomazanikov.

O razdorima u zajednici

3 I nisam vam, braćo i sestre, mogao govoriti kao duhovnim ljudima, nego kao ljudima od mesa, jer ste [vjerom] kao mala djeca u Pomazaniku. (2) Davao sam vam mlijeko da pijete, ne čvrstu hranu, jer je niste mogli podnijeti. Uistinu ni sada još ne možete, (3) jer još popuštate svojoj grešnoj naravi. Kad ima ljubomore i svađe među vama, zar ne popuštate svojoj grešnoj naravi, i zar se ne ponašate kao [neduhovni] ljudi? (4) Zar niste [neduhovni] ljudi kad jedan govorи: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja sam Apolonov"?

(5) Pa šta je Apolon? I šta je Pavao? – Sluge kroz koje ste povjerivali, baš kao što je Bog dao priliku svakome. (6) Ja sam zasadio, Apolon je zalio, ali je Bog činio da raste. (7) Tako, dakle, ni onaj koji sadi ni onaj koji zalijeva nije važan, nego Bog, koji čini da raste. (8) Onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su, ali svaki prima svoju nagradu prema trudu svome. (9) Jer mi smo Božiji saradnici; vi ste Božija njiva, zgrada Božija.

(10) Po milosti Božjoj koja mi je data, kao vješt majstor graditelj ja sam položio temelj, a drugi gradi na njemu. Ali svako mora paziti kako na njemu gradi. (11) Jer нико ne može položiti drugog temelja mimo onoga koji je položen, a taj je Isus Pomazanik. (12) Bude li ko gradio na tom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem ili drvetom, sijenom, slamom, (13) svačije će djelo izići na vidjelo, jer će ga pokazati onaj dan³, objavit će se vatrom, a sama će vatra ispitati kakvo je svačije

² U mnogim rukopisima стоји *tajnu Božiju*.

³ Dan u koji će se Pomazanik Isus vratiti.

djelo. (14) Ako djelo koje je neko izgradio ostane na temelju, taj će primiti nagradu. (15) Ako nečije djelo izgori, taj će pretrprijeti gubitak; a on će se sam spasiti, ali tako kao kroz vatru.

(16) Zar ne znate da ste vi hram Božiji i da Duh Božiji boravi u vama? (17) Ako ko bude razarao hram Božiji, Bog će njega razoriti, jer svet je Božiji hram, a taj ste vi.

(18) Neka niko sebe ne zavarava. Ako ko među vama misli da je mudar u ovom dobu, mora postati maloumnik da bi postao mudar. (19) Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta zapisano stoji: "On hvata mudre u lukavstvu njihovu"; (20) i opet: "Gospod poznaje misli mudrih, da su one isprazne." (21) Prema tome, neka se niko ne dići ljudima. Jer sve pripada vama, (22) bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, ili svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnjost, ili budućnost; sve pripada vama, (23) vi pripadate Pomazaniku, a Pomazanik pripada Bogu.

Pomazanikove sluge

4 Neka svako misli o nama ovako: kao o slugama Pomazanikovim i upraviteljima tajni Božijih. (2) Od upravitelja se k tome traži da su pouzdani. (3) A meni nije stalo da me sudite vi, ili ljudski sud; zapravo, ja ni sam sebe ne sudim. (4) Jer ja nisam ničega svjestan protiv sebe, ali nisam time opravdan; a Gospod je taj koji me ispituje. (5) Zato ne sudite prije vremena, nego čekajte dok dođe Gospodin, koji će iznijeti na svjetlo stvari sakrivene u tmini i otkriti nakane srdaca; i tad će svako primiti pohvalu od Boga.

(6) A ovo sam ja, braćo i sestre, primjenio na se i Apolona radi vas, da biste na nama naučili da ne prekoračujete ono što je zapisano, da se niko od vas ne bi uzoholio u korist jednog protiv drugog. (7) Jer ko tebi daje prednost? Šta ti imаш što nisi primio? A ako si to stvarno primio, što se hvališ kao da to nisi primio?

(8) Već ste se zasitili! Već ste se obogatili! Postali ste kraljevi bez nas! A uistinu volio bih da ste postali kraljevi, da i mi vladamo s vama. (9) Jer mislim da je Bog predočio nas apostole kao posljednje od svih, kao osuđenike na smrt, jer smo postali prizorom svijetu, andelima i ljudima. (10) Mi smo ludi zarad Pomazanika, a vi ste pametni kroz Pomazanika; mi smo slabi, a vi jaki; vi ste istaknuti, a mi bez časti. (11) Do ovoga časa mi smo i gladni i žedni, i slabo odjeveni, i tuku nas, i beskućnici

smo, (12) i mučimo se radeći vlastitim rukama; kad nas grde, mi blagosiljamo; kad nas progone, mi trpimo; (13) kad nas kleveću, pokušavamo biti pomirljivi; postali smo kao otpad svijeta, svačiji izmet, sve do danas.

(14) Ne pišem ovo da vas zasramim, nego da vas opomenem kao svoju voljenu djecu. (15) Jer možete imati bezbroj odgajatelja u vjeri u Pomazanika, a ipak nemati mnogo očeva, jer kroz Pomazanika Isusa ja vam postadoh otac kad sam propovijedao Radosnu vijest. (16) Zato vas molim ugledajte se na me. (17) Iz tog sam vam razloga poslao Timoteja, koji je moje voljeno i vjerno dijete kroz Gospodina, i on će vas podsjetiti na način kako živim kao sljedbenik Pomazanika, onako kako ja podučavam svugdje u svakoj zajednici.

(18) Neki su se uzoholili, kao da vam ja neću doći.

(19) A doći će vam uskoro, ako Gospod da, i saznaću ne kakve su riječi onih koji su oholi, već kakva je moć njihova. (20) Jer kraljevstvo Božije nije u riječima, nego u moći. (21) Šta biste više voljeli? Da vam dođem sa šibom ili s ljubavlju i duhom blagosti?

Ukor nemoralu

5 Zbilja se priča da među vama ima razvrata, a takvog razvrata nema ni među paganima, da jedan imade ženu oca svog. (2) Uzoholili ste se, a niste umjesto toga bili u žalosti, da bi onaj koji je počinio to djelo bio uklonjen iz vaše sredine.

(3) Jer ja, iako odsutan tijelom, ali prisutan duhom, već sam presudio onom koji je takvo što učinio, kao da sam prisutan. (4) Kad se u ime našega Gospodina Isusa sastanete, i ja s vama duhom, sa snagom našega Gospodina Isusa (5) predajte takvog sotoni radi propasti njegove grešne naravi, da bi njegov duh bio spašen u dan Gospodina.

(6) Vaše hvalisanje nije dobro. Zar ne znate: od malo kvasca nakvasa čitava gruda tijesta? (7) Očistite stari kvasac da biste bili nova gruda, kao što ste zbilja beskvasnji. Jer je i Pomazanik, naše janje za Pesah, žrtvovan. (8) Zato svetujmo blagdan, ne sa starim kvascem, ni s kvascem zlobe i opačine, nego s beskvasnim hljebom iskrenosti i poštenja.

(9) Pisao sam vam u svome pismu da se ne družite s razvratnim ljudima; (10) nisam nikako mislio na razvratne ljude ovoga svijeta ni lakome ni varalice ni kumiropoklonike, jer biste tad moralici izći iz svijeta. (11) A zapravo, pisao sam vam da

se ne družite ni s kojim takozvanim bratom ako je on razvratnik, ili lakomac, ili kumiropoklonik, ili psovač, ili pijanica, ili varalica, čak ni da jedete s takvim. (12) Jer šta se mene tiču oni vani, da im ja sudim? Zar vi ne sudite onima koji su unutra? (13) A onima koji su vani sudit će Bog. Uklonite zlikovca iz svoje sredine.

Sporovi među vjernicima

6 Usuđuje li se iko od vas, kad ima spor sa drugima, tražiti pravdu pred nepravednim, a ne pred pravovjernim? (2) Zar ne znate da će pravovjerni suditi svijetu? Ako svijetu sudite vi, zar niste sposobni ispitivati sitne slučajevе? (3) Zar ne znate da ćemo suditi andelima, a kamoli o svakidašnjim pitanjima? (4) Pa ako imate sudnice koje se bave svakidašnjim pitanjima, postavljate li za suce one bez imalo ugleda u zajednici? (5) Ovo govorim na vašu sramotu. Može li biti da među vama nema jednog mudrog čovjeka koji bi mogao presuditi između svoje braće, (6) nego brat tuži brata, i to pred nevjernicima? (7) Zapravo, za vas je već poraz što imate parnice jedni s drugima. Zašto radije ne pretrprijeti nepravdu? Zašto radije ne biti prevaren? (8) Naprotiv, upravo vi nanosite nepravdu i varate. To činite čak svojoj braći.

(9) Zar ne znate da nepravedni neće naslijediti kraljevstvo Božije? Ne dajte da vas varaju; ni razvratnici, ni kumiropoklonici, ni preljubnici, ni muški bludnici, ni oni koji liježu s njima, (10) ni lopovi, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni varalice – neće naslijediti kraljevstvo Božije. (11) Takvi su bili neki od vas; ali ste se oprali, ali ste se posvetili, ali ste se opravdali u imenu Gospodina Isusa Pomazanika i u Duhu našega Boga.

Tijelo je Gospodnje

(12) [Vi kažete:] "Sve mi je dopušteno zakonom" – ali nije sve korisno. "Sve mi je dopušteno zakonom" – ali ništa nada mnom neće gospodariti. (13) [Vi kažete:] "Hrana je za trbu i trbu je za hranu." Ali Bog će ih oboje uništiti. Tijelo nije za razvrat, nego za Gospodina, i Gospodin je za tijelo. (14) A Bog nije samo podigao iz mrtvih Gospodina, nego će podići i nas svojom moći. (15) Zar ne znate da su vaša tijela udovi Pomazanikovi? Hoću li onda ja otkinuti udove Pomazanikove i učiniti ih udovima bludnice? Daleko bilo! (16) Zar ne zna-

te da ko se pridruži bludnici postaje jedno tijelo s njom? Jer se veli: "Dvoje će postati jedno tijelo." (17) A onaj koji se pridruži Gospodinu postaje jedan duh s njim.

(18) Bježite od razvrata! Svaki drugi grijeh koji čovjek počini izvan je tijela, a razvratnik čini grijeh protiv vlastitog tijela. (19) Ili, zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji je u vama, kojeg imate od Boga, i da ne pripadate sami sebi?

(20) Jer vi ste kupljeni za [veliku] cijenu: zato slavite Boga svojim tijelom.

Učenje o braku

7 Sad o onom o čemu ste pisali: [Vi kažete:] "Dobro je za čovjeka da ne doteče žene." (2) Ali da se spriječi razvrat, neka svaki muškarac ima vlastitu ženu, i svaka žena neka ima vlastitog muškarca. (3) Muž mora ispunjavati svoju dužnost prema ženi, a isto tako i žena prema svome mužu. (4) Žena nema vlasti nad svojim tijelom, nego ima muž, a isto tako i muž nema vlasti nad svojim tijelom, nego ima ženu. (5) Jedno drugom se nemojte uskracivati, osim po dogovoru na neko vrijeme, da biste imali vremena za molitvu, i opet se sastanite da vas sotona ne bi iskušao, jer se ne možete uzdržati. (6) Ali o ovom ja govorim kao o nečem što je dopušteno, ne kao o zapovijedi. (7) A ja bih želio da su svi ljudi baš kao ja. Ipak, svako ima od Boga vlastiti dar, neko ovakav, a neko onakav.

(8) A neoženjenim i udovicama velim da je za njih dobro da ostanu kao i ja. (9) Ali ako se ne mogu uzdržati, neka se žene i udaju, jer je bolje ženiti se i udavati nego izgarati od strasti.

(10) A oženjenima dajem upute, ne ja, nego Gospod, da se žena ne treba rastavljati od svoga muža, (11) ali ako se rastavi, mora ostati neodata ili se pomiriti sa svojim mužem, i da se muž ne treba razvoditi od svoje žene.

(12) A ostalim velim ja, ne Gospodin, da ako bilo koji brat ima ženu nevjernicu, i ona pristane živjeti s njim, ne smije se razvoditi od nje. (13) I žena koja ima muža nevjernika, a on pristane živjeti s njom, ona ne smije otpuštati svoga muža. (14) Jer muža nevjernika posvećuje žena njegova, a ženu nevjernicu posvećuje njezin muž vjernik; inače bi vaša djeca bila nečista, a sad su sveta. (15) Ali ako se bračni drug želi rastaviti, neka ode; brat ili sestra u takvim slučajevima nisu vezani, nego nas je Bog pozvao na mir. (16) Jer kako znaš, ženo, hoćeš

li spasiti svoga muža? Ili kako znaš, mužu, hoćeš li spasiti svoju ženu?

Živite kako vas je Bog pozvao

(17) Samo onako kako je Bog dodijelio svakom, kako je Bog svakog pozvao, tako neka taj živi. I tako ja naređujem u svim zajednicama. (18) Je li iko pozvan kad je već bio obrezan? Neka ne traži da ukloni znakove obrezanja. Je li iko pozvan kad je bio neobrezan? Neka se ne obrezuje. (19) Obrezivanje ne vrijedi ništa, i neobrezivanje ne vrijedi ništa, već čuvanje zapovijedi Božijih. (20) Svako mora ostati u onom stanju u kojem se zatekao kad je pozvan.

(21) Jesi li bio rob kad si pozvan? Ne brini za to; nego ako i možeš postati slobodan, radije to iskoristi. (22) Jer onaj koji je pozvan da pripadne Gospodinu kao rob Gospodinov je slobodnjak; isto tako, onaj koji je pozvan kao slobodan Pomazanikov je rob. (23) Vi ste kupljeni za [veliku] cijenu; ne budite robovi ljudima. (24) Braćo i sestre, neka svako ostane s Bogom u onom stanju u kojem se zatekao kad je pozvan.

Da li se vjenčati kad nastupe nevolje?

(25) A za djevice nema zapovijedi od Gospodina, nego ja iznosim svoje mišljenje kao onaj koji je milošću Gospodnjom dostojan povjerenja. (26) Mislim da je ovo dobro kad se uzme u obzir sadašnja nevolja, da je dobro za čovjeka da ostane kakav jeste. (27) Jesi li vezan za ženu? Ne traži da se rastaviš. Jesi li slobodan od žene? Ne traži ženu. (28) Ali ako se oženiš, nisi zgrijeošio, i ako se djevica uda, nije zgrijeošila. Ali takve će snaći nevolja u ovom životu, a ja vas pokušavam poštediti. (29) A ovo velim, braćo i sestre, vrijeme je okračalo, tako da od sada pa nadalje oni koji imaju žene trebaju biti kao da nemaju nijednu, (30) i oni koji plaču – kao da ne plaču, i oni koji se raduju – kao da se ne raduju, i oni koji kupuju – kao da ne posjeduju, (31) i oni koji koriste svijet – kao da ga ne koriste potpuno, jer nestaje oblika ovoga svijeta.

(32) A ja hoću da budete bez brige. Onaj koji nije oženjen brine se za poslove Gospodinove, kako će ugoditi Gospodinu, (33) a onaj koji je oženjen brine se za poslove osovjetske, kako će ugoditi ženi svojoj; (34) tako je on podijeljena srca. Neodata žena i djevica brinu se za poslove Gospo-

dinove, da se predaju Bogu i u tijelu i u duhu, a ona koja je udata brine se za poslove osovjetske, kako će ugoditi svome mužu. (35) To govorim za vaše dobro; ne da vas u nečemu sprečavam, nego da promičem ono što je primjereno i da osiguram neometanu privrženost Gospodu.

(36) Ali ako iko misli da postupa nedolično sa svojom zaručnicom, ako je nju prošla mladost, i ako mora tako biti, neka učini kako želi, neće zgrijeošiti; neka se vjenčaju. (37) A onaj koji je čvrst u srcu svome, koji nije s prinudom, već vlada svojom voljom, te riješi u svom srcu da čuva nju kao svoju zaručnicu, on dobro čini. (38) Tako, dakle, i onaj koji se ženi svojom zaručnicom čini dobro, a onaj koji se ne ženi čini bolje.

(39) Žena je vezana sve dok joj je muž živ, ali ako joj muž umre, slobodna je da se uda za koga želi, ali samo ako on pripada Gospodinu. (40) Ali ja sam mišljenja da je ona sretnija ako ostane kakva jeste, i mislim da i ja imam Duha Božjega.

O hrani prinesenoj kumirima

8 Sad što se tiče onoga što se žrtvuje kumirima [vi kažete:] "Svi imamo znanje." Mi to znamo. Ovo znanje čini ljude oholim, a ljubav ih izgrađuje. (2) Ako neko misli da zna nešto, još nije spoznao kako treba znati, (3) ali ako neko voli Boga, njega Bog poznaje.

(4) Zato, što se tiče jedenja onoga što je žrtvovano kumirima, [vi kažete:] "Ne postoji nešto kao kumir na svijetu," i "Ima samo jedan Bog." Mi to znamo.

(5) Jer i da ima takozvanih bogova bilo na nebu bilo na zemlji, kao što doista ima mnogo bogova i mnogo gospodara, (6) za nas ipak ima samo jedan Bog, Otac, od koga je sve i za koga mi postojimo, i jedan Gospodin – Isus Pomazanik, po kome je sve i po kome mi postojimo.

(7) Ipak, nemaju svi ljudi ovo znanje; a neki, navikli na kumira sve do sada, jedu hranu kao da je žrtvovana kumiru; i njihova je savjest, budući slaba, okaljana. (8) A hrana nas neće približiti Bogu; niti smo lošiji ako ne jedemo, niti bolji ako jedemo.

(9) Ali pazite da ova vaša sloboda ne postane ne-kako kamen spoticanja slabima. (10) A ako neko vidi tebe, koji imaš znanje, gdje jedeš u kumirskom hramu, zar neće njegova savjest, ako je on slab, biti ohrabrena da jede ono žrtvovano kumirima? (11) Tako zbog tvoga znanja propada onaj koji je slab, brat ili sestra zarad kojih je Pomazanik umro. (12)

I tako, grijšeći protiv braće i sestara i ranjavajući njihovu savjest kad je slaba, grijesite protiv Pomazanika. (13) Zato, ako hrana navodi moga brata ili sestru da posrne, nikad više neću jesti mesa, da ih ne navedem da posrnu.

Pavlovo korištenje slobodom

9 Zar ja nisam slobodan? Zar ja nisam apostol?

Zar nisam video našega Gospodina Isusa? Zar vi niste moje djelo u službi Gospodinu? (2) Ako drugima nisam apostol, barem vama jesam; kao sljedbenici Gospodina vi ste pečat moga apostolstva.

(3) Evo moje odbrane onima koji me ispituju: (4) zar mi nemamo pravo jesti i piti? (5) Zar nemamo pravo povesti sa sobom ženu vjernicu, baš kao i ostali apostoli i braća Gospodnja i Kefa⁴? (6) Ili samo ja i Barnaba nemamo pravo suspregnuti se od rada? (7) Ko u bilo koje vrijeme služi kao vojnik o svom trošku? Ko sadi vinograd, a ne jede njegova ploda? Ili, ko čuva stado, a mlijeka od tog stada ne pije?

(8) Govorim li ja ovo po ljudskom суду? Zar i Zakon ovo ne kaže? (9) Jer stoji zapisano u Mojsijevu zakonu: "Ne zavezuj usta volu kad vrše." Je li se za volove Bog brine? (10) Ili, govori li on sasvim radi nas? Da, ta radi nas je to zapisano, jer orač treba orati u nadi, i vršać vršiti u nadi da će dobiti dio ljetine. (11) Ako smo vam sijali duhovna dobra, je li previše ako požanjemo vaša zemaljska dobra?

(12) Ako drugi dijele pravo nad vama, zar mi nemamo veće? Ipak, to pravo mi nismo koristili, već trpimo sve da ne bismo prouzročili prepreku Radosnoj vijesti Pomazanikovoj. (13) Zar ne znate da oni koji obavljaju svete službe jedu hramsku hranu i da oni koji redovno poslužuju na žrtveniku imaju svoj dio sa žrtvenika? (14) Tako je i Gospod naredio onima koji navješćuju Radosnu vijest da žive od Radosne vijesti.

(15) A ja nisam iskoristio ništa od toga. I ne pišem ovo da se tako postupi u mom slučaju, jer bolje bi mi bilo da umrem nego da mi ko učini ispraznim razlog za ponos. (16) Ta ako propovijedam Radosnu vijest, to mi ne daje povoda da se hvalim, jer mi je obaveza nametnuta; teško meni ako ne propovijedam Radosnu vijest. (17) Ako to činim dobrovoljno, imam nagradu, a preko volje činim li, povjerena mi je služba upravljanja. (18) Koja je

onda moja nagrada? Da, kad propovijedam Radosnu vijest, nudim tu vijest bez naplate, da ne iskoristim potpuno svoje pravo u propovijedanju Radosne vijesti.

(19) Jer iako sam ja sloboden od svih ljudi, učinio sam sebe robom svima, da ih više pridobijem. (20) Jevrejima sam postao kao Jevrej da bih pridobio Jevreje. Oni su podložni Zakonu, a iako sam nisam podložan Zakonu, postao sam kao oni, da bih pridobio one koji su podložni Zakonu; (21) ostalim narodima, koji su bez Zakona, postao sam kao onaj bez Zakona, iako nisam bez zakona Božijeg, nego podložan zakonu Pomazanikovu, da bih pridobio one koji su bez Zakona. (22) Slabima [u vjericu] postao sam slab da bih pridobio slave; postao sam sve svim ljudima da bih na sve načine neke spasio. (23) Sve to činim radi Radosne vijesti, da bih imao udjela u njoj.

(24) Zar ne znate da oni koji trče u utrci, svi se utrkuju, ali samo jedan dobija nagradu? Trčite tako da pobijedite. (25) Svako ko se natječe u igrama uzdržava se u svemu. To, dakle, čini da primi prolazan vjenac, a mi neprolazan. (26) Zato ja tako trčim, ne kao bez cilja; ja tako udaram pesnicom, ne kao da tučem vjetar, (27) već nanosim modrice svome tijelu i pretvaram ga u svoga roba, da nakon što drugima budem propovijedao, ne budem sam isključen.

Izbjegavajte Israilove greške

10 Jer ja želim da vi znate, braće i sestre, da su naši očevi svi bili pod oblakom i da su svi prošli kroz more;⁵ (2) i svi su bili umočeni u oblak i u more, da bi bili Mojsijevi sljedbenici, (3) i svi su jeli istu duhovnu hranu, (4) i svi su pili isto duhovno piće, jer su pili iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta stijena bio je Pomazanik. (5) Ipak, većinom njih Bog nije bio zadovoljan, jer su oni mrtvi popadali u pustinji.

(6) A ti su se događaji zbili nama za primjer, da mi ne bismo žudjeli za zlim stvarima, kao što su i oni žudjeli. (7) Ne budite kumiroploklonici, kao što su neki od njih bili; kao što stoji zapisano: "Narod posjeda da jede i piye, pa onda ustade da se orgijama preda." (8) Ne ponašajmo se razvratno, kao što su se neki od njih ponašali razvratno, te je dvadeset i tri hiljade palo u jednom danu. (9) I ne stavljajmo

⁴ Tj. Petar.

⁵ Bog je štitio i vodio Israilece u vrijeme proroka Mojsija po moću oblaka i omogućio im da prijeđu more kao po suhu. V. Izlazak 13:20–14:31.

na kušnju Pomazanika, kao što su ga neki od njih na kušnju stavljali, pa su od zmija umrli. (10) I ne gundajte, kao što su neki od njih gundali, pa ih je zatro andeo Zatornik.

(11) A to se njima dogodilo da bude primjer, i zapisano je za opomenu nama, kojima je došao kraj vremena. (12) Zato, neka onaj koji misli da stoji pazi da ne padne. (13) Nikakvo vas iskušenje nije zadesilo osim onoga koje je obično, ljudsko; a Bog je vjeran i neće dopustiti da budete iskušani preko onog što možete podnijeti, ali će s iskušenjem osigurati i izlaz, pa ćete ga moći podnijeti.

(14) Zato, dragi moji prijatelji, držite se podalje od kumiropoklonstva. (15) Govorim vam kao pametnima; vi prosudite šta ja govorim. (16) Zar nije pehar blagoslova za koji zahvaljujemo [Bogu] zajedništvo u krvi Pomazanikovo? Zar nije hleb koji lomimo zajedništvo u tijelu Pomazanikovu?

(17) Ako je jedan hleb, mi, kojih ima mnogo, jedno smo tijelo, jer svи dijelimo jedan hleb. (18) Pogledajte narod israelski; zar oni koji jedu žrtve nemaju zajedništva u žrtveniku? (19) Šta želim time reći? Da je ono žrtvovano kumirima nešto, ili da je kumir nešto? (20) Ne, nego velim da ono što pogani žrtvuju, oni žrtvuju zlodusima, a ne Bogu; a ja neću da vi imate zajedništva sa zlodusima. (21) Ne možete piti pehar Gospodnji i pehar zloduha; ne možete biti sudionici stola Gospodnjeg i stola zloduha. (22) Ili, izazivamo li mi Gospoda na ljubomoru? Jesmo li jači od njega?

Sloboda vjernikâ

(23) "Sve je dopušteno" [kažete vi], ali nije sve korisno. "Sve je dopušteno", ali sve ne izgrađuje. (24) Neka niko ne traži svoje dobro, nego dobro svoga bližnjega. (25) Jedite sve što se prodaje na mesnoj tržnici ne postavljajući pitanja radi savjesti, (26) jer "zemlja je Gospodova, i sve što je u njoj". (27) Ako vas neko od nevjernika pozove na obrok, i vi hoćete da idete, jedite sve što se iznese pred vas ne postavljajući pitanja radi savjesti. (28) Ali kaže li vam neko: "Ovo je meso žrtvovano kumirima", ne jedite ga radi onoga koji vas je obavijestio i radi savjesti; (29) ne mislim na tvoju savjest, nego onoga drugoga. Inače, zašto da mojoj slobodi sudi tuđa savjest? (30) Ako sudjelujem sa zahvalnošću, zašto da me potvaraju zbog onog za što zahvaljujem?

(31) Dakle, bilo da jedete ili pijete ili šta god da činite, činite sve u slavu Božiju. (32) Ne vrijedajte

ni Jevreje ni Grke ni zajednicu Božiju; (33) baš kao što i ja ugađam svim ljudima u svemu, ne tražeći svoju korist, nego korist mnogih da se spase.

11 Ugledajte se u me, baš kao što se i ja ugledam u Pomazanika.

Red u bogoslužju

(2) Sad vas hvalim što me se sjećate u svemu i držite se čvrsto predanja onako kako sam vam ih predao. (3) Ali hoću da shvatite da je Pomazanik glava svakom muškarцу, i da je muž glava ženi, i da je Bog glava Pomazaniku. (4) Svaki muškarac koji, dok se moli ili proriče, ima nešto na glavi sramoti svoju glavu⁶. (5) Ali svaka žena koja se moli ili proriče otkrivene glave⁷ sramoti svoju glavu⁸, jer je posve ista kao žena kojoj je glava obrijana. (6) Ako se žena ne pokriva, neka se onda i ošiša; ali ako je ženi sramota da se ošiša ili obrije glavu svoju, neka glavu pokrije. (7) Jer muškarac ne treba pokrivati svoju glavu, zato što je on slika i slava Božija, a žena je slava muškarca. (8) Ta nije čovjek od žene, nego žena od muškarca; (9) jer doista muškarac nije stvoren radi žene, nego žena radi muškarca. (10) Zato žena treba da ima vlast nad svojom glavom zbog anđela.

(11) Ipak, što se tiče Gospodina niti je žena nezavisna od muškarca niti je muškarac nezavisan od žene. (12) Jer kao što je žena od muškarca, tako se i muškarac rađa kroz ženu; a sve je od Boga. (13) Prosudite sami: je li dolikuje ženi da se moli Bogu gologlava? (14) Zar vas i sama priroda ne uči da je sramota muškarcu ako ima dugu kosu, (15) a da je ženi ponos ako ima dugu kosu? Jer kosa joj je data za pokrivanje. (16) A ako neko hoće da se svadi oko toga, mi takvog običaja nemamo, niti ga imaju zajednice Božije.

Gospodnja večera

(17) Ali dajući ovu uputu ja vas ne hvalim što se sastajete ne na korist, nego na štetu. (18) Jer, kao prvo, kad se sastajete kao zajednica, čujem da ima razdora među vama, i donekle vjerujem to. (19) Ta mora biti nesloge među vama, jer samo će tako postati jasno koji su među vama oni pravi. (20) Zato kad se sastajete, to nije da se jede Gospodnja

⁶ Tj. sramoti Pomazanika.

⁷ Ili bez ičega što bi joj pridržavalо kosu.

⁸ Tj. svoga muža.

večera, (21) jer svako, kad jede, uzima svoju večeru prvo, te je jedan gladan, a drugi pijan. (22) Šta! Zar vi nemate kuća da u njima jedete i pijete? Ili, prezirete li zajednicu Božiju i sramotite one koji nemaju ništa? Šta da vam kažem? Da vas hvalim? U tome vas neću hvaliti. (23) Jer ja sam primio od Gospoda ono što sam vam i predao, da je Gospodin Isus one noći kad je izdan uzeo hljeb, (24) i kad je zahvalio, razlomio ga je i rekao: "Ovo je tijelo moje, koje je za vas; ovo činite u spomen na me." (25) Isto tako poslije večere on uze pehar pa reče: "Ovaj je pehar novi savez [zapečaćen] mojom krvlju; ovo činite kad god budete iz njega pili, u spomen na me." (26) Jer kad god jedete ovaj hljeb i pijete iz pehara, vi navješćujete smrt Gospodinovu dok on ne dođe.

(27) Zato ko god jede ovaj hljeb ili piće iz ovog pehara nedostojno bit će kriv za tijelo i krv Gospodinovu. (28) A čovjek mora sebe ispitati, i tad neka jede hljeba i piće iz pehara. (29) Jer onaj koji jede i piće jede i piće svoju osudu ako pravo ne prosudi tijelo. (30) Zbog toga su mnogi među vama slabici i bolesni, a neki su usnuli posljednjim snom. (31) A da sami sebi pravo sudimo, ne bismo bili kažnjavani. (32) A kad nam se sudi, Gospod nas odgajava da ne budemo osuđeni zajedno sa svjetom.

(33) Tako, dakle, braćo i sestre moje, kad se sastajete da jedete, pričekajte jedni druge. (34) Ako je ko gladan, neka jede kod kuće, da se ne biste sastali te vas [Bog] osudio. Ostalo ću srediti kad dođem.

Upotreba duhovnih darova

12 A što se tiče duhovnih darova, braćo i sestre, neću da vas ostavim u neznanju. (2) Znate kad ste bili pogani da ste odvođeni u bludnju nijemim kumirima, kako ste god bili vođeni. (3) Zato vam objavljujem da niko ko govori Duhom Božnjim ne kaže: "Isus je proklet", i niko ne može reći: "Isus je Gospodin", osim po Dušu Svetom.

(4) A ima raznih darova, ali je isti Duh. (5) I ima raznih službi, ali je isti Gospod. (6) Ima raznih načina da se nešto učini, ali je isti Bog, koji čini sve u svima. (7) Nešto od Duha vidi se u svakome od nas za opće dobro. (8) Jer nekom se daje riječ mudrosti kroz Duha, a nekom riječ znanja po istom Dušu; (9) nekom vjera po istom Dušu, a nekom darovi iscijeljivanja po jedinom Dušu, (10) a nekom činjenje čudesa, a nekom proricanje, a nekom razlikovanje duhova, nekom različiti jezici, a nekom tu-

mačenje jezika. (11) A jedan i isti Duh sve to čini, dijeleći svakom pojedinačno onako kako on hoće.

Pomazanikovo tijelo

(12) Jer baš kao što je tijelo jedno i ima mnogo dijelova, i svi su dijelovi tijela, iako ih je mnogo, jedno tijelo, tako je i Pomazanik. (13) Jer kad smo umočeni, svi smo jednim Duhom postali jedno tijelo, bilo Jevreji ili Grci, bilo robovi ili slobodni ljudi, i svi smo jednim Duhom napojeni.

(14) Jer tijelo nije jedan dio, nego mnogo njih. (15) Ako nogu rekne: "Zato što nisam ruka, nisam dio tijela", nije iz tog razloga ona ništa manje dio tijela. (16) I ako uho rekne: "Zato što nisam oko, nisam dio tijela", nije iz tog razloga ono ništa manje dio tijela. (17) Kad bi cijelo tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi cijelo bilo sluh, gdje bi bilo čulo mirisa? (18) A Bog je postavio dijelove u tijelu, svaki od njih, onako kako je želio. (19) Kad bi svi oni bili jedan dio, gdje bi bilo tijelo? (20) A dijelova ima mnogo, ali je tijelo jedno.

(21) I ne može oko reći ruci: "Ne trebaš mi", ili opet glava nogama: "Ne trebate mi." (22) Naprotiv, dijelovi tijela koji se čine slabijima potrebni su, (23) i oni dijelovi tijela koje smatramo manje vrijednim, njih obdarujemo s više poštovanja, te posebno se brinemo za dijelove koje ne želimo pokazati, (24) dok dijelovima koji se pokazuju to ne treba. Ali Bog je tako sastavio tijelo, dajući veću čast dijelu koji je nema, (25) da ne bi bilo razdvajanja u tijelu, nego da se dijelovi jednako brinu jedni za druge.

(26) Pa ako jedan dio pati, svi pate s njim; ako se jedan dio slavi, svi se dijelovi raduju s njim. (27) A vi ste Pomazanikovo tijelo, i pojedinačno dijelovi njegovi. (28) I Bog je jedne postavio u zajednici, prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, onda čudotvorce, potom one koji imaju dar iscijeljivanja, one koji pružaju pomoć, one koji imaju dar upravljanja i one koji govore raznim jezicima. (29) Jesu li svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Čine li svi čuda? (30) Imaju li svi darove iscijeljivanja? Govore li svi drugim jezicima? Tumače li svi? (31) Nego žudite revno za većim darovima. A ja ću vam pokazati još bolji put.

Uzvišenost ljubavi

13 Da govorim jezicima ljudskim i anđeoskim, ali da nemam ljubavi, postao bih bučno zvono ili činela što zveči. (2) Da imam proricanja dar

i da sve tajne znam i sve znanje imam, i svu vjeru da imam, da planine uklonim – a ljubavi da nemam – bio bih ništa. (3) I da dadnem sav svoj imetak da nahranim siromahe, i da predam svoje tijelo da se hvališem⁹, ali da ljubavi nemam, to mi ne bi koristilo. (4) Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva i nije ljubomorna; ljubav se ne hvasta i nije ohola, (5) ne postupa nepristojno; ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti зло, (6) ne raduje se nepravednosti, nego se raduje istini; (7) podnosi sve, vjeruje sve, nada se svemu, trpi sve.

(8) Ljubav nikad ne presušuje, a proricanja će nestati, jezici će umuknuti, znanje će iščeznuti. (9) Jer naše je znanje nepotpuno, naša su proricanja djelomična; (10) a kad dođe savršeno, nepotpunog će nestati. (11) Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, mislio kao dijete, rasuđivao kao dijete; kad sam postao čovjek, odbacio sam ono što je bilo djetinje. (12) Jer sad u ogledalu vidimo nejasno, ali ćemo tad licem u lice; sad znam djelomice, ali ću tad potpuno znati onako kako su i mene potpuno znali. (13) A sad vjera, nada i ljubav ostaju, to troje; ali je najveća među njima ljubav.

Dar proricanja i govora tudim jezicima

14 Težite ljubavi, a revno žudite za duhovnim darovima, ali posebno da proričete. (2) Jer ko govoriti tudim jezikom ne govoriti ljudima, nego Bogu; ta niko ga ne razumije, jer on govoriti tajne u duhu. (3) Ali ko proriče govoriti ljudima da im učvršćuje vjeru, da ih opomene i utješi. (4) Onaj koji govoriti tudim jezikom izgrađuje sebe, a onaj koji proriče izgrađuje zajednicu. (5) Želio bih da svi govorite tudim jezicima, a još više da proričete; i veći je onaj koji proriče nego onaj koji govoriti drugim jezicima, ukoliko ne protumači, da bi se zajednica izgradila. (6) A sad, braće i sestre, da vam dođem govoriti jezicima, od kakve bih vam koristi bio ako ovo što govorim ne sadrži neko otkrivenje ili znanje ili proročanstvo ili pouku? (7) Tako je i s beživotnim sviralima što proizvode zvuk, kao što su frula ili harfa, kako će iko znati koji se napjev svira ako nema razlike u zvukovima? (8) Opet, ako truba ne daje jasan zvuk, ko će se spremiti za boj? (9) Tako je i s vama. Ako ne govorite razgovijetne riječi svojim jezikom, kako će iko znati šta govorite? Samo ćete govoriti u vjetar. (10) Nesumnjivo ima

na svijetu svakovrsnih jezika, ali nijedan od njih nije bez značenja. (11) Ako, dakle, ne razumijem značenje onog što neko govoriti, ja sam tom govorniku tuđinac, i on je meni tuđinac. (12) Tako je i s vama. Ako ste željni duhovnih darova, nastojte da se odlikujete u darovima koji izgrađuju zajednicu. (13) Zato ko god govoriti nekim jezikom neka se moli da može protumačiti ono što govoriti. (14) Jer ako se ja molim nekim jezikom, moj se duh moli, ali je um moj jalov. (15) Šta da onda činim? Molit će se duhom, ali ću se moliti i umom; pjevat će duhom, ali ću pjevati i umom. (16) Kako će inače onaj koji stoji na mjestu neupućenog reći "amen" na tvoju zahvalu ako ti blagosiljaš samo duhom, jer on ne zna što ti govorиш? (17) Možda je tvoja molitva zahvalnica lijepa, ali drugi se ne izgrađuje. (18) Ja zahvaljujem Bogu što govorim jezicima više od svih vas; (19) ipak, u zajednici želim progovoriti pet riječi svojim umom da bih i druge poučio, radije nego deset hiljada riječi u nekom tuđem jeziku. (20) Braće i sestre, ne budite djeca u mišljenju, a opet budite djetešća u zlu, ali u mišljenju budite zreli. (21) U Zakonu stoji zapisano: "Po ljudima stranih jezika i usnama stranaca ja ću govoriti ovom narodu, ali ni tad me neće poslušati", veli Gospod. (22) Tako su, dakle, jezici dati kao znak, ne onima koji vjeruju, nego nevjernicima, a proricanje nije za nevjernike, nego za one koji vjeruju. (23) Zato ako se sva zajednica okupi i svi govore jezicima, i uđu neupućeni ljudi ili nevjernici, neće li oni reći da ste vi ludi? (24) Ali ako svi proriču, i uđe nevjernik ili neupućeni, njega svi kore, njega svi osuđuju, njega svi zovu da položi račun; (25) otkrivaju se tajne njegova srca; i tako će on ničice pasti i klanjati se Bogu, očitujući da je Bog doista među vama. (26) Šta da se tada čini, braće i sestre? Kad se okupite, svaki ima psalam, pouku ima, objavu ima, jezik ima, tumačenje ima. Neka se sve čini radi izgradnje [zajednice]. (27) Ako ko govoriti jezikom, neka to čine dvojica ili najviše trojica, i svaki po redu, a jedan neka tumači; (28) ali ako nema tumača, neka šuti u zajednici; i neka govoriti sebi i Bogu. (29) Neka dvojica ili trojica proroka govoriti, a drugi neka prosuđuju. (30) A ako se objava spusti drugom koji sjedi blizu, prvi neka šuti. (31) Ta možete svi jedan za drugim proricati, da svi nauče i da se svi ohrabre. (32) A duhovi proroka podvrgnuti su prorocima (33) kao u svim zajednicama pravovjernih, jer Bog nije Bog nereda, nego mira.

⁹ U nekim rukopisima stoji *da ja budem spaljen*.

(34) Neka žene na sastancima zajednice slušaju i šute; jer njima nije dopušteno pričati, nego neka se podrede, onako kako i Zakon kaže. (35) Ako žele nešto naučiti, neka pitaju svoje muževe kod kuće, jer ne dolikuje ženi da priča u zajednici.¹⁰

(36) Je li od vas¹¹ najprije potekla riječ Božija? Ili, je li samo vama došla? (37) Ako iko misli da je prorok ili da ima duhovne moći, neka prizna da je ovo što vam ja pišem zapovijed Gospodnja. (38) Ali ako neko to ne prizna, njega ne treba priznati. (39) Zato, braćo i sestre moje, revno žudite da propričete, i ne branite da se govori jezicima. (40) Ali sve se mora činiti pristojno i uredno.

Pomazanik je stvarno uskrsnuo

15 Sad hoću da vas podsjetim, braćo i sestre, na Radosnu vijest, koju sam vam propovijedao, koju ste i primili, u kojoj i stojite, (2) po kojoj ćete biti i spašeni ako se budeste čvrsto držali riječi koju sam vam propovijedao – osim ako ste vjerovali uzalud.

(3) Jer sam vam predao najprije ono što sam i primio, da je Pomazanik prema Pismima umro radi naših grijeha, (4) i da je pokopan, i da je uskrsnuo treći dan prema Pismima, (5) i da se ukazao Kefi¹², potom Dvanaesterici. (6) Poslije toga ukazao se odjednom braći kojih je bilo više od pet stotina, od kojih je većina i sad živa, a neki su umrli; (7) potom se ukazao Jakovu, onda svim apostolima; (8) i naposljetku se ukazao i meni kao nedonošetu. (9) Jer ja sam najmanji među apostolima, i nisam dostojan da me zovu apostolom, jer sam progonio zajednicu Božiju. (10) Ali milošću Božjom ja sam ono što jesam, i njezina milost prema meni nije bila uzaludna; a ja sam se trudio i više nego oni svi, ali ne ja, nego milost Božija sa mnom. (11) Dakle, bilo ja ili oni, tako mi propovijedamo i tako ste vi povjerovali.

(12) A ako se propovijeda da je Pomazanik uskrsnuo, kako onda neki među vama govore da nema uskrsnuća? (13) Ako nema uskrsnuća, nije ni Pomazanik uskrsnuo; (14) i ako Pomazanik nije uskrsnuo, onda je naše propovijedanje isprazno, isprazna je i vaša vjera. (15) Povrh toga, ispadamo čak lažni svjedoci Božiji, jer smo posvjedočili da je Bog podigao iz mrtvih Pomazanika, kojeg nije podigao

ako mrtvi zapravo ne uskrsavaju. (16) Jer ako mrtvi ne uskrsavaju, ni Pomazanik nije uskrsnuo; (17) a ako Pomazanik nije uskrsnuo, vaša je vjera bezvrijedna; još ste vi u svojim grijesima. (18) Tad su propali oni koji su pripadali Pomazaniku kad su umrli. (19) Ako se uzdamo u Pomazanika samo u ovom životu, nas treba od svih ljudi najviše sažaljevati. (20) Ali Pomazanik je doista uskrsnuo, prvi od onih koji su umrli. (21) Jer kako je po čovjeku došla smrt, po čovjeku je došlo i uskrsnuće mrtvih. (22) Jer kao što je Adam donio svima smrt, tako će i Pomazanik svima donijeti život. (23) Ali svaki u svom redu: Pomazanik najprije, potom oni koji su Pomazanikovi u vrijeme njegova dolaska, (24) potom će doći kraj kad on preda kraljevstvo Bogu Ocu, kad ukine svu vladavinu i svu vlast i moć. (25) Jer on mora vladati dok ne baci svoje neprijatelje pod noge. (26) Posljednji neprijatelj koji će biti uništen jest smrt. (27) Jer: "On¹³ mu je sve pod noge potčinio." A kad rekne: "Sve je potčinjeno", jasno je da je izuzet onaj koji mu je sve potčinio. (28) Kad mu bude sve potčinjeno, onda će se i sam Sin potčiniti onom koji je njemu sve potčinio, da Bog bude sve u svemu.

(29) Inače, šta će onda činiti oni koji se umaču za mrtve? Ako mrtvi uopće ne uskrsavaju, zašto se onda oni umaču za njih? (30) Zašto smo i mi u opasnosti svaki čas? (31) Braćo i sestre, kunem se svojim ponosom na vas, da kao sljedbenik Pomazanika Isusa, našeg Gospodina, svaki dan umirem. (32) Ako sam se iz ljudskih pobuda borio s "divljim zvijerima"¹⁴ u Efezu, šta mi to koristi? Ako mrtvi ne uskrsavaju – "Jedimo i pijmo, jer sutra mremo." (33) Ne dajte da vas zavedu: "Loše društvo kvari čudoređe." (34) Budite razboriti kao što trebate biti, i prestanite griešiti; jer neki ne znaju za Boga. Ovo govorim na vašu sramotu.

(35) Ali neko će reći: "Kako uskrsavaju mrtvi? I s kakvim tijelom dolaze?" (36) Budalo! Ono što ti posiješ ne oživljuje ako ne umre; (37) i ono što siješ, ti ne siješ tijelo koje će postati, već golo zrno, možda pšenice ili nečeg drugog. (38) A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i svakoj sjemenci njeno vlastito tijelo. (39) Nije svako meso isto, jedno je ljudsko, a drugo životinjsko, jedno je ptičje, a drugo riblje. (40) Postoje i nebeska tijela i zemaljska tijela, ali sjaj je nebeskoga jedno, a sjaj zemaljskoga drugo. (41) Jedan

¹⁰ Neki rukopisi 34. i 35. stavak navode nakon 40. stavka.

¹¹ Tj. Korinćani.

¹² Tj. Petru.

¹³ Tj. Bog.

¹⁴ Tj. razularenom svjetinom.

je sjaj Sunca, a drugi sjaj Mjeseca, a treći sjaj zvijezda; jer zvijezda se od zvijezde po sjaju razlikuje.

(42) Takvo je i uskrsnuće mrtvih. Tijelo koje se sije propadne, a ono koje se podiže neće propasti; (43) sije se u sramoti, podiže se u slavi; sije se u slabosti, podiže se u moći; (44) sije se kao tijelo prirodno, podiže se kao tijelo duhovno. Ako postoji prirodno tijelo, postoji i duhovno.

(45) Tako i stoji zapisano: "Prvi čovjek, Adam, živim bićem postade." Posljednji Adam¹⁵ postade duhom koji daje život. (46) Ali duhovno nije prvo, nego prirodno, pa potom duhovno. (47) Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; drugi je čovjek s neba. (48) Kakav je zemljani, takvi su i oni koji su zemljani, a kakav je nebeski, takvi su i oni koji su nebeski. (49) Baš onako kako smo nosili lik zemljjanog, nosit ćemo i lik nebeskog.

(50) Sad kažem ovo, braćo i sestre: tijela od krvi i mesa ne mogu baštiniti kraljevstvo Božije, niti ono što je propadljivo ima naslijedstva u onom što ne propada. (51) Vidite, kazujem vam tajnu; nećemo svi umrijeti, ali ćemo se svi promijeniti (52) u trenutku, u tren oka, na zvuk posljednje trube; jer truba će se začuti, i mrtvi će uskrsnuti kao oni koji ne truhnu, i mi ćemo se promijeniti. (53) Jer ovo propadljivo tijelo mora se ogrnuti nepropadljivošću, i ovo smrtno tijelo mora se ogrnuti besmrtnošću. (54) A kad se ovo propadljivo tijelo ogrne nepropadljivošću, i ovo smrtno ogrne besmrtnošću, tad će se ispuniti kazivanje što je zapisano: "Smrt je progutana u pobedi."

(55) "O smrti, gdje je pobjeda twoja?

O smrti, gdje je žaoka twoja?"

(56) Žaoka je smrti grijeh, a moć je grijeha Zakon; (57) a hvala Bogu, koji nam dade pobjedu kroz našega Gospodina Isusa Pomazanika!

(58) Zato, braćo moja draga i sestre, budite postojani, nepokolebljivi, predajte se potpuno djelu Gospodnjem, znajući da vaš trud u službi Gospodinu nije uzaludan.

Upute i pozdravi

16 Što se tiče prikupljanja za pravovjerne, onako kako sam dao upute zajednicama u Galaciji, tako i vi činite. (2) Prvoga dana u svakoj sedmici¹⁶ neka svaki od vas ostavlja nastranu i šte-

di, koliko bude mogao, da se ništa ne prikuplja kad ja dođem. (3) Kad stignem, poslat ću s pismima one koje vi odobrite da odnesu vaš dar u Jerusalēm; (4) ako bude priličilo da i ja pođem, oni će ići sa mnom.

(5) A doći ću vam kad prođem Makedoniju, jer ću prolaziti kroz Makedoniju; (6) i možda ću ostati kod vas, ili čak prezimeti, da me ispratite kamo god pođem. (7) Jer ja ne želim da vas sad vidim samo u prolazu; ta nadam se da ću ostati kod vas jedno vrijeme, ako Gospod dopusti. (8) Ali ću ostati u Efezu do Pedesetog dana¹⁷, (9) jer su mi se otvorila široka vrata za djetotvornu službu, a protivnika je mnogo.

(10) Ako Timotej dođe, gledajte da bude kod vas bez straha, jer on radi Gospodnje djelo kao i ja. (11) Dakle, neka ga niko ne prezire. Nego, ispratite ga u miru da k meni dođe, jer ga ja očekujem s braćom i sestrama.

(12) A što se tiče našeg brata Apolona, silno sam ga sokolio da vam dođe s ostalom braćom, i nikako nije sad želio poći, ali će doći kad mu se ukaže prilika.

(13) Budite na oprezu, čvrsto stojte u vjeri, držite se kao muškarci, budite jaki. (14) Sve što činite neka bude u ljubavi.

(15) Sad vas molim, braćo i sestre – vi znate da su Stefanini ukućani bili prvi koji su se obratili u Ahaji, i da su se posvetili službi pravovjernima – (16) da se i vi pokoravate takvim ljudima i svakome koji pomaže u poslu i trudi se. (17) Radujem se dolasku Stefane, Fortunata i Ahajika, jer su oni nadoknadiли vašu odsutnost. (18) Oni su okrijepili moj i vaš duh. Zato priznajte takve ljude.

(19) Pozdravljaju vas zajednice azijske¹⁸. Od srca vas pozdravljaju kao sljedbenici Gospodina Akvila i Priska zajedno sa zajednicom koja se sastaje u njihovoju kući. (20) Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge svetim poljupcem.

(21) Ja, Pavao, pišem ovaj pozdrav svojom rukom.

(22) Ako ko ne voli Gospodina, neka bude izopćen. Maranata¹⁹! (23) Milost Gospodina Isusa neka bude s vama. (24) Moja ljubav neka bude sa svima vama koji pripadate Pomazaniku Isusu.

¹⁵ Starogrčki *Pentēkōstē* [hēmera]; značajan blagdan kojim se slavi spomen na silazak Svetoga Dуха na Isusove učenike poslije uskrsnuća; *Pentekoste* se slavi sedam sedmica (50 dana), a pada na deseti dan po Isusovu uzašašću.

¹⁸ Tj. u tadašnjoj provinciji Aziji.

¹⁹ Hebr. *Gospodine naš, dođi!*

¹⁵ Tj. Isus.

¹⁶ Tj. svake nedelje.